

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2022. gada 7. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Dokumentu izsniegšana – Regula (EK) Nr. 1393/2007 – 8. panta 1. punkts – Vienas nedēļas termiņš, lai īstenotu tiesības atteikties pieņemt dokumentu – Dalībvalstī izdots piespiedu izpildes rīkojums, kas izsniegts citā dalībvalstī tikai pirmās dalībvalsts valodā – Pirmās dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru paredzēts astoņu dienu termiņš iebildumu celšanai pret šo rīkojumu – Termiņš iebildumu celšanai, kurš sākas vienlaikus ar termiņu, kas paredzēts tiesību atteikties pieņemt dokumentu izmantošanai – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību

Lietā C-7/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bezirksgericht Bleiburg* (Bleiburgas pirmās instances tiesa, Austrija) iesniedza ar 2020. gada 6. novembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 8. janvārī, tiesvedībā

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

pret

CB,

DF,

GH,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente),

ģenerālvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG*, CB, DF un GH vārdā – *M. Erman, R. Grilc, S. Grilc, J. J. Janezic, M. Ranc, G. Schmidt, M. Škof* un *R. Vouk, Rechtsanwälte*,
- Slovēnijas valdības vārdā – *A. Vran*, pārstāve,
- Eiropas Komisijas vārdā – *H. Krämer* un *S. Noë*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 10. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 18. panta pirmo daļu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.) 8. pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 36. un 39. pantu, lasot kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu un LES 4. panta 3. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG*, no vienas puses, un CB, DF un GH, no otras puses, par prasību atlīdzināt zaudējumus saistībā ar triju pēdējo minēto kā advokātu atbildību par to, ka noteiktajā termiņā netika celti iebildumi par Slovēnijas tiesas izdotu piespiedi izpildes rīkojumu.

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1393/2007 2., 10. un 12. apsvērumā bija noteikts:
 - “(2) Pareiza iekšējā tirgus darbība ir saistīta ar vajadzību dalībvalstīm uzlabot un paātrināt izsniegšanai paredzētu tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu savstarpēju pārsūtīšanu.
- [..]
- (10) Lai nodrošinātu šīs regulas efektivitāti, iespēja atteikties izsniegt dokumentus būtu pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos.
- [..]
- (12) Saņēmējai struktūrai, izmantojot veidlapu, būtu rakstiski jāinformē adresāts, ka viņš var atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu izsniegšanas brīdī vai nosūtīt dokumentu atpakaļ saņēmējai struktūrai nedēļas laikā, ja dokuments nav adresātam saprotamā valodā vai izsniegšanas vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām. Šis noteikums arī turpmāk būtu jāpiemēro dokumentu izsniegšanai, ja adresāts ir izmantojis tiesības

atteikties. Šie noteikumi par tiesībām atteikties būtu jāpiemēro arī dokumentu izsniegšanai, ko veic diplomātiskie un konsulārie pārstāvji, dokumentu izsniegšanai pa pastu, kā arī tiešajai izsniegšanai. Būtu jāparedz, ka nepieņemtā dokumenta izsniegšanu var labot, izsniedzot adresātam dokumenta tulkojumu.”

4 Šīs regulas 5. pantā “Dokumentu tulkošana” bija paredzēts:

“1. Pārsūtītāja struktūra, kam iesniedzējs iesniedz dokumentu pārsūtīšanai, informē iesniedzēju, ka adresāts var atteikties to pieņemt, ja tas nav rakstīts kādā no 8. pantā paredzētajām valodām.

2. Iesniedzējs pirms dokumenta pārsūtīšanas sedz visas tulkošanas izmaksas, un tas neskar jebkādu turpmākus tiesu vai kompetentu iestāžu lēmumus par šādu izmaksu segšanu.”

5 Minētās regulas 8. pantā “Atteikums pieņemt dokumentu”, kas ietilpa tās II nodaļas 1. iedaļā, bija noteikts:

“1. Saņēmēja struktūra, izmantojot II pielikumā paredzēto veidlapu, informē adresātu, ka viņš var atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu tā izsniegšanas brīdī vai nedēļas laikā nosūtot dokumentu atpakaļ saņēmējai struktūrai, ja tas nav uzrakstīts vai tam nav pievienots tulkojums kādā no šādām valodām:

a) adresātam saprotamā valodā; vai

b) oficiālajā saņēmējas dalībvalsts valodā vai, ja minētajā valstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā izsniedz dokumentus.

2. Ja saņēmēja struktūra ir informēta, ka adresāts atsakās pieņemt dokumentu saskaņā ar 1. punktu, tā [...] tūlīt informē pārsūtītāju struktūru un nosūta atpakaļ lūgumu un dokumentus, kuru tulkojums ir lūgts.

3. Ja adresāts atsakās pieņemt dokumentu saskaņā ar 1. punktu, dokumenta izsniegšanu var labot, saskaņā ar šo regulu izsniedzot adresātam dokumenta tulkojumu 1. punktā minētajā valodā. Tādā gadījumā dokumenta izsniegšanas diena ir diena, kad dokumentu ar tam pievienotu tulkojumu izsniedz saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr, ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem dokuments jāizsniedz noteiktā termiņā, diena, kas jāņem vērā attiecībā uz iesniedzēju, ir sākotnējā dokumenta izsniegšanas diena, ko nosaka saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro arī tiesas dokumentu pārsūtīšanas un izsniegšanas veidiem, kas paredzēti 2. iedaļā.

5. Šā panta 1. punkta izpratnē [...] iestāde vai persona, ja pakalpojumu veic saskaņā ar 14. pantu, informē adresātu, ka viņš var atteikties pieņemt dokumentu un ka jebkurš tāds dokuments ir attiecīgi jānosūta [...] iestādei vai personai.”

6 Šīs pašas regulas 14. pantā, kas ietilpst tās II nodaļas 2. iedaļā “Izsniegšana, izmantojot pasta pakalpojumus”, bija paredzēts:

“Katrai dalībvalstij, izmantojot pasta pakalpojumus, ierakstītā vēstulē ar saņemšanas apstiprinājumu vai izmantojot kaut ko līdzvērtīgu, ir tiesības tieši izsniegt tiesas dokumentus personām, kas dzīvo citā dalībvalstī.”

- 7 Standarta veidlapā “Informācija adresātam par tiesībām atteikties pieņemt dokumentu”, kas bija iekļauta Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā, bija ietverta šāda norāde dokumenta adresāta ievērībai:

“Jums ir tiesības atteikties pieņemt dokumentu, ja tas nav iesniegts rakstiski vai tam nav pievienots tulkojums valodā, ko jūs saprotat, vai dokumenta izsniegšanas vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām.

Ja vēlaties īstenot šīs tiesības, Jums tieši dokumenta izsniedzējam izsniegšanas laikā ir jāatsakās pieņemt dokumentu vai tas jānosūta atpakaļ uz norādīto adresi vienas nedēļas laikā kopā ar paziņojumu, ka esat atteicies to pieņemt.”

- 8 Šajā standarta veidlapā bija ietverta arī daļa “Adresāta paziņojums”, kuru gadījumā, ja adresāts atsakās pieņemt attiecīgo dokumentu, viņš tiek aicināts parakstīt un papildināt, atzīmējot lodziņu par Savienības oficiālajām valodām, ko viņš saprot. Šī daļa bija formulēta šādi:

“Es atsakos pieņemt pievienoto dokumentu, jo tas nav uzrakstīts vai tam nav pievienots tulkojums valodā, ko es saprotu, vai dokumenta izsniegšanas [vietas] oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām.

Es saprotu šādu(-as) valodu(-as):

[..].”

- 9 Regula Nr. 1393/2007 tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpus tiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”) (OV 2020, L 405, 40. lpp.), kas piemērojama no 2022. gada 1. jūlija. Tomēr, ņemot vērā pamatlietas faktu norises laiku, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāizskata, ņemot vērā Regulu Nr. 1393/2007.

Valsts tiesības

Austrijas tiesības

- 10 *Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch* (Civilkodekss; turpmāk tekstā – “ABGB”) 1295. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ikvienam ir tiesības prasīt, lai tas, kurš savas vainas dēļ ir nodarījis zaudējumus, tos atlīdzina; zaudējumus var radīt līgumisko saistību pārkāpums, vai arī tie var nebūt saistīti ar līgumu.”

- 11 Atbilstoši ABGB 1299. panta noteikumiem:

“Tas, kurš publiski pilda kādu amatu, nodarbojas ar mākslu, profesiju vai arodu vai kurš brīvprātīgi uzņemas veikt darbu, kura īstenošanai nepieciešamas zināšanas par mākslu vai neparasta centība, ar to apliecina, ka viņam ir nepieciešamā centība un prasītās neparastās zināšanas, un tādējādi viņš ir atbildīgs par to neesamību. Tomēr, ja persona, kura viņam ir uzticējusi šo darbu, zināja par viņa pieredzes trūkumu vai varēja par to zināt, pievēršot parasto uzmanību, kļūst atbildīga par šo trūkumu.”

12 Saskaņā ar ABGB 1300. pantu:

“Eksperts ir atbildīgs arī tad, ja tas pret atlīdzību un kļūdoties sniedz kaitējumu nodarōšu padomu mākslas vai zinātnes jautājumos. Izņemot šo gadījumu, padomdevējs ir atbildīgs tikai par tiem zaudējumiem, kurus viņš, sniedzot padomu, ir nodarījis citai personai apzināti.”

Slovēnijas tiesības

13 *Zakon o izvršbi in zavarovanju* (Likums par piespiedu izpildi un nodrošinājumu; *Uradni list RS*, Nr. 3/07) redakcijā, kas piemērojama pamatlīetā (turpmāk tekstā – “ZIZ”), 9. pants “Tiesību aizsardzības līdzekļi un apelācijas tiesas teritoriālā jurisdikcija izpildes, pamatojoties uz autentisku dokumentu, jomā” ir izteikts šādā redakcijā:

“Par pirmajā instancē izdotu rīkojumu var celt prasību, ja vien likumā nav noteikts citādi.

Prasība, ko var celt parādnieks par piespiedu izpildes rīkojumu, ar kuru pieteikums ir apmierināts, ir iebildumu iesniegšana.

Prasība un iebildumi jāiesniedz astoņu dienu laikā pēc pirmās instances tiesas rīkojuma izsniegšanas, ja vien likumā nav noteikts citādi.

Laikus iesniegta un pieņemama prasība tiek izsniegta otrai pusei atbildes sniegšanai, ja pēdējai minētajai arī ir izsniegts pirmās instances tiesas rīkojums, par kuru ir celta prasība.

Par rīkojumu, ar kuru lemj par iebildumiem, var celt prasību.

Prasībai un iebildumiem nav apturošas iedarbības, ja vien likumā nav noteikts citādi.

Par prasību pieņemtais nolēmums ir galīgs.

[..]”

14 Saskaņā ar ZIZ 53. pantu “Iebildumu iesniegšana kā vienīgais parādnieka tiesību aizsardzības līdzeklis”:

“Par piespiedu izpildes rīkojumu, kas izdots pēc pieteikuma par piespiedu izpildi, parādnieks var iesniegt iebildumus, izņemot, ja viņš apstrīd vienīgi nolēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

Iebildumi ir jāpamato. Iebildumos parādniekam ir jānorāda fakti, ar kuriem viņš pamato savus iebildumus, un jāsniedz pierādījumi, pretējā gadījumā iebildumi tiek uzskatīti par nepamatotiem.”

15 ZIZ 61. pantā “Iebildumi pret rīkojumu, kas izdots, pamatojoties uz autentisku dokumentu” ir paredzēts:

“Iebildumu iesniegšanu pret piespiedu izpildes rīkojumu, kas izdots, pamatojoties uz autentisku dokumentu, reglamentē šī likuma 53. un 54. panta tiesību normas [..].

Ja iepriekšējā punktā minēto iebildumu mērķis ir apstrīdēt to piespiedu izpildes rīkojuma daļu, ar kuru parādniekam liek samaksāt prasījumu, iebildumi šajā jautājumā tiek uzskatīti par pamatotiem, ja parādnieks izklāsta faktus, ar kuriem viņš pamato savus iebildumus, un iesniedz pierādījumus, kas pierāda faktus, kurus viņš norāda iebildumos.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 16 Prasītāja pamatlietā ir Austrijas komercregistrā reģistrēta sabiedrība, kas nodarbojas ar starptautiskajiem preču pārvadājumiem.
- 17 2019. gada 30. oktobrī *Okrajno sodišče v Ljubljani* (Lubļanas apgabaltiesa, Slovēnija) prasītājai pamatlietā pa pastu izsniedza piespiedu izpildes rīkojumu, kas bija izdots pēc *Transport Gaj d.o.o.* lūguma un ar ko tika uzdots apķīlāt 25 prasītājas pamatlietā prasījumus pret dažādām Slovēnijas sabiedrībām, lai piedzītu summu 17 610 EUR (turpmāk tekstā – “attiecīgais rīkojums”). Šis rīkojums tika izdots aizmuguriski, pamatojoties uz autentiskiem dokumentiem, proti, rēķiniem, neiegūstot prasītājas pamatlietā apsvērumus.
- 18 Minētais rīkojums prasītājas juridiskajā nodaļā ar iekšējo pastu nonāca tikai 2019. gada 4. novembrī. 2019. gada 5. novembrī pēc informācijas apmaiņas starp prasītāju un atbildētājiem pamatlietā, kuri ir Klāgenfurtē [*Klagenfurt*] (Austrija) reģistrēta advokātu biroja locekļi, par attiecīgā rīkojuma raksturu un sekām prasītāja pēdējos minētos lūdza iesniegt iebildumus pret šo rīkojumu. To dokumentu vidū, kurus prasītāja nosūtīja atbildētājiem, bija aplokšnes fotokopija, kas pierāda, ka prasītāja attiecīgo rīkojumu faktiski bija saņēmusi 2019. gada 30. oktobrī.
- 19 2019. gada 11. novembrī atbildētāji pret attiecīgo rīkojumu iesniedza pamatotos iebildumus *Okrajno sodišče v Ljubljani* (Lubļanas rajona tiesa). Viņi arī samaksāja šīs tiesas aprēķinātos tiesāšanās izdevumus 55 EUR.
- 20 Ar 2019. gada 10. decembra nolēmumu minētā tiesa noraidīja iesniegtos iebildumus kā novēlotus, pamatojoties uz to, ka tie tika iesniegti vēlāk nekā astoņas dienas pēc tam, kad tika izsniegts attiecīgais rīkojums.
- 21 Atbildētāji pamatlietā prasītājas pamatlietā vārdā šo lēmumu pārsūdzēja *Višje sodišče v Mariboru* (Mariboras apelācijas tiesa, Slovēnija). Prasības pamatojumam viņi tostarp norādīja uz astoņu dienu termiņa iebildumu iesniegšanai neatbilstību konstitūcijai, pamatojoties uz to, ka tik īss termiņš nav saderīgs ar Savienības tiesībām. Viņi arī apgalvoja, ka attiecīgais rīkojums nav ticis izsniegts saskaņā ar Regulu Nr. 1393/2007, it īpaši tādēļ, ka tas neatbilstot šīs regulas 8. pantam un ka tas neesot izsniegts ar saņēmējas struktūras starpniecību regulas 2. panta izpratnē.
- 22 Tā kā *Višje sodišče v Mariboru* (Mariboras Apelācijas tiesa) noraidīja atbildētāju pamatlietā prasību, attiecīgais rīkojums kļuva galīgs un izpildāms. Pamatojoties uz šo rīkojumu, prasītāja pamatlietā samaksāja visu tajā minēto summu.
- 23 Šīs tiesvedības rezultātā prasītāja pamatlietā vērsās *Bezirksgericht Bleiburg* (Bleiburgas pirmās instances tiesa, Austrija), kas ir iesniedzējtiesa, ar prasību sakarā ar atbildību pret atbildētājiem pamatlietā, jo Slovēnijas tiesas termiņa nokavējuma dēļ bija noraidījušas iebildumu, kas tika iesniegts pret attiecīgo rīkojumu, un uz šī pamata tā prasīja piespriest samaksāt 22 168,09 EUR, kas atbilst pamatojoties uz attiecīgo rīkojumu samaksātajai summai, pieskaitot procentus un tiesāšanās izdevumus.
- 24 2020. gada 10. jūlijā šī tiesa izdeva maksājuma rīkojumu attiecībā uz atbildētājiem pamatlietā prasītās summas apmērā.

- 25 Tie tajā pašā tiesā iesniedza iebildumus pret šo rīkojumu, pēc būtības apgalvojot, ka *ZIZ* noteiktais astoņu dienu termiņš iebildumu iesniegšanai pret tādu aktu kā attiecīgais rīkojums neatbilst nedz Regulas Nr. 1215/2012 36. un 39. pantam, nedz Regulas Nr. 1393/2007 8. pantam un 19. panta 4. punktam, nedz arī LESD 18. panta pirmajai daļai un Hartas 47. pantam un tādējādi, ja Slovēnijas tiesas būtu pareizi piemērojušas šīs normas, pret attiecīgo rīkojumu iesniegtos iebildumus nevarētu noraidīt kā novēlotus.
- 26 Iesniedzējtiesa apgalvo, ka, izskatot šos iebildumus, tai ir jāpārbauda, vai ir izpildīti nosacījumi atbildētāju pamatlietā atbildības konstatēšanai atbilstoši *ABGB* 1295. pantam, tostarp – vai zaudējumi, kurus prasītājas prasa atlīdzināt, ir cēlušies atbildētāju vainas dēļ. Šī tiesa uzskata, ka šādai pārbaudei, ņemot vērā atbildētāju pamatlietā argumentāciju, ir nepieciešama, pirmkārt, dažu Regulas Nr. 1393/2007 normu interpretācija, ciktāl pamatlietas strīds attiecas uz tiesas dokumenta izsniegšanu, un, otrkārt, dažu Regulas Nr. 1215/2012 normu interpretācija, jo domstarpības ir arī par prasību par dokumenta par lietas ierosināšanu paziņošanu saprātīgā laikā.
- 27 Iesniedzējtiesa uzskata, ka *ZIZ* paredzētais astoņu dienu termiņš, lai iesniegtu iebildumus pret piespiedu izpildes rīkojumu, kas izdots pēc saīsinātās tiesvedības un sagatavots elektroniski, pamatojoties vienīgi uz prasītāja apgalvojumiem par autentiska dokumenta esamību, piemēram, rēķinu, un ja pieteikums turklāt nav balstīts uz galīgu un izpildāmu nolēmumu, varētu radīt risku, ka atbildētājs nevar laikus iesniegt pamatotu iebildumu pret šādu rīkojumu. Sava viedokļa pamatojumam minētā tiesa atsaucas uz lietu, kurā tika pasludināts 2018. gada 13. septembra spriedums *Profi Credit Polska* (C-176/17, EU:C:2018:711) un kurā Tiesa nosprieda, ka 14 dienu termiņš nav saderīgs ar tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tas rada ievērojamu risku, ka patērētājs šajā termiņā nevar iesniegt iebildumus pret maksājuma rīkojumu.
- 28 Lai gan atšķirībā no lietas, kurā tika taisīts šis spriedums un kura attiecās uz tiesvedību starp uzņēmumu un patērētāju par maksājuma rīkojumu, kas izdots, pamatojoties uz vekseli, šī tiesvedība ir starp diviem uzņēmumiem, tomēr risks, ka tiks pārsniegts termiņš, ko Tiesa norādījusi minētajā spriedumā, būtu vēl jo lielāks, ja atbildētājs ir reģistrēts citā dalībvalstī, kā tas ir šajā gadījumā. Tādējādi iesniedzējtiesa uzskata, ka *ZIZ* paredzētais astoņu dienu termiņš varētu izrādīties pretrunā Regulas Nr. 1215/2012 36. un 39. pantam, lasot tos kopsakarā ar Hartas 47. pantu.
- 29 Attiecībā uz Regulas Nr. 1393/2007 8. panta interpretāciju iesniedzējtiesa jautā, kad sākas *ZIZ* paredzētais astoņu dienu termiņš, lai iesniegtu iebildumus pret dokumentu, kas izsniegts citā valodā, nevis tajā, kuru adresāts saprot, kā tas bija šajā gadījumā. Šajā ziņā tā uzskata – lai noteiktu, vai tiesības celt prasību ir izmantotas termiņā, kas noteikts tās dalībvalsts tiesiskajā regulējumā, kurā atrodas iestāde, kas izdevusi izsniedzamo dokumentu, ir jāgaida, kad beidzas vienas nedēļas termiņš tiesību atteikties pieņemt šo dokumentu īstenošanai.
- 30 Šī tiesa šaubās arī par *ZIZ* tiesību normu, kurās reglamentēts termiņš iebildumu iesniegšanai pret piespiedu izpildes rīkojumu, saderību ar LESD 18. pantu, jo šāds tiesiskais regulējums vairāk ietekmētu citās dalībvalstīs reģistrētus atbildētājus, kuriem būtu jāveic papildu pasākumi saistībā ar izsniegto dokumentu tulkošanu.

31 Šādos apstākļos *Bezirksgericht Bleiburg* (Bleiburgas pirmās instances tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai Regulas [Nr. 1215/2012] 36. un 39. pants, skatot tos kopā ar [Hartas] 47. pantu, kā arī efektivitātes un līdzvērtības principu (lojālas sadarbības princips saskaņā ar LES 4. panta 3. punktu), ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kā vienīgā iespēja apstrīdēt piespiedu izpildes rīkojumu, ko tiesa pieņem bez iepriekšējas, uz sacīkstes principu balstītas procedūras un bez izpildu dokumenta, pamatojoties tikai uz izpildi pieprasošā lietas dalībnieka apgalvojumiem, ir paredzēti iebildumi, kas ir jāiesniedz astoņu dienu laikā šīs dalībvalsts valodā arī tad, ja piespiedu izpildes rīkojums citā dalībvalstī tiek izsniegts valodā, kas adresātam nav saprotama, turklāt iebildumi, ja tos iesniedz divpadsmit dienu laikā, tiek noraidīti jau kā novēloti?”
- 2) Vai Regulas [Nr. 1393/2007] 8. pants, skatot to kopā ar efektivitātes un līdzvērtības principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts pasākums, kurā ir paredzēts, ka brīdī, kad tiek izsniegta II pielikumā paredzētā veidlapa par informāciju adresātam par tiesībām atteikties pieņemt dokumentu nedēļas laikā, vienlaikus sākas arī termiņš, kurā ir jāiesniedz paredzētie iebildumi pret vienlaikus izsniegto piespiedu izpildes rīkojumu, kam ir paredzēts astoņu dienu termiņš?
- 3) Vai [LESD] 18. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka piespiedu izpildes rīkojumu var apstrīdēt ar pamatotiem iebildumiem, kas ir jāiesniedz astoņu dienu laikā, un ka šis termiņš ir spēkā arī tad, ja piespiedu izpildes rīkojuma adresāta juridiskā adrese ir citā dalībvalstī un piespiedu izpildes rīkojums nav sagatavots nedz tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā tiek izsniegts piespiedu izpildes rīkojums, nedz valodā, kas ir saprotama rīkojuma adresātam?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro jautājumu

- 32 Ar otro jautājumu, kas jāizskata vispirms, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punkts, lasot to kopā ar Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā izsniedzamā dokumenta izdevējas iestādes dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šajā 8. panta 1. punktā minētā vienas nedēļas termiņa sākums, kurā šāda dokumenta adresāts var atteikties to pieņemt kāda no minētajā normā paredzētajiem iemesliem dēļ, sakrīt ar termiņa sākumu tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanai pret šo dokumentu attiecīgajā dalībvalstī.
- 33 Attiecībā uz Savienības tiesību normas interpretāciju jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī konteksts, kurā tā iekļaujas, un mērķi, kādi ir tiesību aktam, kurā tā ietilpst (spriedums, 2021. gada 10. jūnijs, *KRONE – Verlag*, C-65/20, EU:C:2021:471, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Kā izriet no Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punkta formulējuma, šajā tiesību normā izsniedzamā dokumenta adresātam ir paredzēta iespēja atteikties to pieņemt, ja šis dokuments nav sagatavots vai tam nav pievienots tulkojums vai nu valodā, kuru tas saprot, vai saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai – attiecīgā gadījumā – vienā no tās vietas oficiālajām valodām, kurā ir jāveic izsniegšana adresātam un kuras valodas adresāts, kā varētu uzskatīt, prot.

- 35 Minētā iespēja atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu ir šī dokumenta adresāta tiesības (spriedums, 2018. gada 6. septembris, *Catlin Europe*, C-21/17, EU:C:2018:675, 32. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Adresāts šīs tiesības var izmantot vai nu minētā dokumenta izsniegšanas brīdī, vai nedēļas laikā, ja viņš šajā termiņā to pašu dokumentu nosūta atpakaļ.
- 36 No Tiesas judikatūras arī izriet, ka šīs tiesības atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu ļauj aizsargāt šī dokumenta adresāta tiesības uz aizstāvību, ievērojot Hartas 47. panta otrajā daļā noteiktās prasības par lietas taisnīgu izskatīšanu. Lai arī Regulas Nr. 1393/2007 mērķis visupirms ir uzlabot tiesvedību efektivitāti un ātrumu, kā arī nodrošināt pareizu tiesvedību, šos mērķus nevar sasniegt, jebkādā veidā vājinot faktisku attiecīgo dokumentu adresātu tiesību uz aizstāvību ievērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 6. septembris, *Catlin Europe*, C-21/17, EU:C:2018:675, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Šajā kontekstā turklāt jānorāda, ka minētās izsniedzamā dokumenta adresāta tiesības atteikties to pieņemt atbilst prasītāja apzinātai izvēlei šo dokumentu iepriekš nepārtulkot.
- 38 Proti, atbilstoši Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 1. punktam pārsūtītājai struktūrai ir jāvērs prasītāja uzmanība uz iespēju, ka dokumenta adresātam ir iespēja atteikties pieņemt dokumentu, kas nav sagatavots kādā no šīs regulas 8. pantā paredzētajām valodām. Tomēr prasītājam pašam jāizlemj, vai attiecīgais dokuments ir jātulko, turklāt viņam atbilstoši šīs regulas 5. panta 2. punktam jāsedz visas tulkošanas izmaksas (spriedums, 2015. gada 16. septembris, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, 35. punkts).
- 39 Tātad ir svarīgi nodrošināt, lai tāda izsniedzamā dokumenta adresāts, kas sagatavots viņam nesaprotamā valodā, patiešām varētu īstenot tiesības atteikties pieņemt šo dokumentu, kas, kā izriet no šī sprieduma 36. punkta, ietilpst viņa pamattiesībās uz efektīvu tiesību aizsardzību.
- 40 Attiecībā uz informāciju, kas šajā nolūkā ir jāsniedz adresātam, izsniedzot dokumentu atbilstoši Regulā Nr. 1393/2007 paredzētajai sistēmai, jāatgādina, ka šajā regulā nav ietverti nekādi izņēmumi no tās II pielikumā iekļautās standarta veidlapas izmantošanas. Šī veidlapa obligāti un sistemātiski jāizmanto, ne vien pārsūtot dokumentus starp dalībvalstu noteiktajām pārsūtītājām un saņēmējām struktūrām, bet arī, kā skaidri izriet no minētās regulas 8. panta 4. punkta, izmantojot šīs pašas regulas II nodaļas 2. iedaļā uzskaitītos izsniegšanas veidus, tostarp 14. pantā minēto tiesas dokumentu izsniegšanu, izmantojot pasta pakalpojumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, 55., 59. un 61. punkts, kā arī rīkojumu, 2022. gada 5. maijs, *ING Luxembourg*, C-346/21, nav publicēts, EU:C:2022:368, 32. un 35. punkts). Minētā standarta veidlapa, kā izriet no Regulas Nr. 1393/2007 12. apsvēruma, ir instruments, kuru izmantojot adresāts tiek informēts par viņa tiesībām atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu.
- 41 Lai tiesības atteikties saņemt izsniedzamo dokumentu būtu īstenojamas, ir nepieciešams, pirmkārt, lai adresāts būtu informēts par šo tiesību esamību un, otrkārt, lai viņa rīcībā būtu viss vienas nedēļas termiņš novērtēt, vai dokuments ir jāpieņem vai jāatsakās to darīt, un atteikuma gadījumā – lai to nosūtītu atpakaļ.
- 42 Šajā lietā termiņš iebildumu iesniegšanai pret attiecīgo rīkojumu atbilstoši ZIZ 9. pantam bija astoņas dienas, skaitot no rīkojuma izsniegšanas. Atbilstoši Slovēnijas procesuālajām tiesībām, kuru tvērumu Slovēnijas valdība ir precizējusi atbildē uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem rakstveida atbildes sniegšanai, šo termiņu aprēķina nevis no Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktā paredzētā vienas nedēļas termiņa beigām, bet gan no šī rīkojuma izsniegšanas prasītājam

- pamatlietā, proti, no 2019. gada 30. oktobra, un tas nozīmē, ka šie abi termiņi gandrīz pilnībā pārklājas. Tāpēc prasītāja pamatlietā faktiski nevarēja visu nedēļu, kas tai piešķirta šajā regulā, veltīt pārbaudei, vai ir jāpieņem vai jāatsakās pieņemt attiecīgo tiesas dokumentu, jo šī tiesiskā regulējuma dēļ tai šī paša termiņa laikā attiecīgā gadījumā arī bija jāiesniedz iebildumi pret šo tiesas dokumentu, ja tā to pieņemtu.
- 43 Turklāt tāda tiesiskā regulējuma kā pamatlietā aplūkotais rezultātā dokumenta, kas ietilpst Regulas Nr. 1393/2007 piemērošanas jomā, adresātam faktiski tiek liegta iespēja izmantot valsts tiesībās paredzēto termiņu tiesību aizsardzības līdzekļu izlietošanai, proti, šajā gadījumā – astoņu dienu termiņu, lai iesniegtu iebildumus pret attiecīgo tiesas dokumentu. Situācijās, uz kurām attiecas Hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, attiecīgajām personām ir jābūt iespējai izmantot visus dalībvalsts tiesībās atzītos termiņus, lai īstenotu procesuālās tiesības attiecībā uz paziņoto dokumentu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2020. gada 14. maijs, *Staatsanwaltschaft Offenburg*, C-615/18, EU:C:2020:376, 50. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 44 Turklāt, ja, kā tas ir šajā gadījumā, šo abu termiņu sākums sakrīt un ja dokumenta, kas sagatavots valodā, par kuru var uzskatīt, ka tā adresāts to nesaprot, adresāts tādējādi – neatkarīgi no tā, cik ilgs termiņš, lai vērstu pret šo aktu tiesību aizsardzības līdzekļus, ir paredzēts dokumenta izdevējas iestādes dalībvalsts tiesībās, – faktiski nevar izmantot šo termiņu pilnībā, šis adresāts ir neizdevīgākā situācijā salīdzinājumā ar citiem adresātiem, kuri saprot tiem adresētā dokumenta valodu un kuru rīcībā tādējādi faktiski ir viss tiesību aizstāvībai paredzētais termiņš.
- 45 Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktā izvirzītais mērķis novērst jebkādu diskrimināciju starp šīm divām adresātu kategorijām prasa, lai adresāti, kas saņem dokumentu kādā citā, nevis šajā tiesību normā paredzētajās valodās, varētu īstenot savas tiesības atteikties pieņemt šo dokumentu, neradot tiem procesuāli neizdevīgu stāvokli to pārrobežu situācijas dēļ.
- 46 No tā izriet, ka gadījumā, ja izsniedzamais dokuments nav sagatavots vai iztulkots vienā no šajā tiesību normā minētajām valodām, Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktā paredzētais vienas nedēļas termiņš nevar sākties tajā pašā brīdī, kad sākas dokumentu izdevušās iestādes dalībvalsts tiesībās paredzētais termiņš tiesību aizstāvībai, tāpēc ka tas apdraudētu šīs tiesību normas, lasot kopā ar Hartas 47. pantu, lietderīgo iedarbību, jo pēdējam minētajam termiņam principā ir jāsākas pēc tam, kad ir beidzies šī 8. panta 1. punktā minētais vienas nedēļas termiņš.
- 47 Šāda interpretācija atbilst arī Regulas Nr. 1393/2007 mērķim. Proti, ja Savienības tiesības būtu jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru termiņš tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanai pret dokumentu, uz kuru attiecas šīs regulas 8. panta 1. punkts, sākas tajā pašā brīdī, kad šajā tiesību normā paredzētais termiņš, kas paredzēts, lai izvērtētu, vai pieņemt šo dokumentu vai ne, pastāv risks, ka šī dokumenta adresāts, lai izvairītos no šī sprieduma 45. punktā minētās nelabvēlīgākās situācijas, tiks mudināts izvēlēties iespēju atteikties pieņemt šo dokumentu.
- 48 Šāds pamudinājums būtu pretrunā minētās regulas mērķim, kas, kā izriet no tās 2. apsvēruma, ir veicināt ātru izsniegšanai paredzētu tiesas un ārpus tiesas civillietu un komerclietu dokumentu pārsūtīšanu, neaizskarot šo dokumentu adresāta tiesības uz aizstāvību. Turklāt šīs pašas regulas 10. apsvērumā ir uzsvērts, ka, lai nodrošinātu tās efektivitāti, iespēja atteikties izsniegt minētos dokumentus būtu pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos.

- 49 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punkts, lasot to kopā ar Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā izsniedzamā dokumenta izdevējas iestādes dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šajā 8. panta 1. punktā minētā vienas nedēļas termiņa, kurā šāda dokumenta adresāts var atteikties to pieņemt kāda no minētajā normā paredzētajiem iemesliem dēļ, sākums sakrīt ar termiņa sākumu tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanai pret šo dokumentu attiecīgajā dalībvalstī.

Par pirmo un trešo prejudiciālo jautājumu

- 50 Ņemot vērā uz otro jautājumu sniegto atbildi, uz pirmo un trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 51 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturrtā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 8. panta 1. punkts, lasot to kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tam ir pretrunā izsniedzamā dokumenta izdevējas iestādes dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šajā 8. panta 1. punktā minētā vienas nedēļas termiņa, kurā šāda dokumenta adresāts var atteikties to pieņemt kāda no minētajā normā paredzētajiem iemesliem dēļ, sākums sakrīt ar termiņa sākumu tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanai pret šo dokumentu attiecīgajā dalībvalstī.

[Paraksti]